

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **R. A.**, zastoupený Mgr. Leonidem Kušnarenko, advokátem se sídlem Polská 1090/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2022, čj. OAM-218/ZA-ZA11-ZA17-R3-2017 o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2023, čj. 19 Az 27/2022-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím z 1. 8. 2017, čj. OAM-218/ZA-ZA11-ZA17-2017, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Krajský soud v Hradci Králové toto první rozhodnutí žalovaného rozsudkem z 18. 10. 2018, čj. 31 Az 3/2017-215, zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (dále jen „první rozsudek krajského soudu“). Žalovaný následně rozhodnutím z 12. 9. 2019, čj. OAM-218/ZA-ZA11-ZA17-R2-2017, znovu neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Druhé rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem z 21. 9. 2020, čj. 29 Az 19/2019-87, také zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to především z důvodu, že žalovaný neseznámil žalobce s podklady pro rozhodnutí. Následovalo shora uvedené rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci potřetí neudělil mezinárodní ochranu. Žalobu, kterou žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, zamítl Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem.

[2] Městský soud neshledal, že by žalovaný nerespektoval závazný právní názor prvního rozsudku krajského soudu a zkopíroval své předchozí rozhodnutí. I po doplnění dokazování ob stojí závěry žalovaného, že žalobce není novinář či aktivista na sociálních médiích, který kriticky píše o ázerbájdžánském režimu. Žalovaný tak nebyl povinen se podrobněji zabývat

situací protirežimních novinářů v Ázerbájdžánu. Žalobce měl také možnost se seznámit s podklady rozhodnutí dne 2. 11. 2021 za přítomnosti svého zmocněnce a tlumočnicka z ruského jazyka. Nedošlo k překročení lhůty pro vydání rozhodnutí, protože se jedná o pořádkovou lhůtu. V relevantní pasáži rozsudku městského soudu jsou podrobněji shrnuty v rámci posouzení kasační stížnosti.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Vyjádřil nesouhlas se závěrem krajského soudu, že jej nelze považovat ani za protirežimního bloggera, ale za osobu, která určité kritické názory na režim v Ázerbájdžánu zveřejnila na svém profilu na sociálních sítích (a to pouze v období do března 2017), neboť na tyto příspěvky reagovaly pouze jednotky osob. Stěžovatel tvrdí, že není podstatné, kolik osob reagovalo, ale kolik osob příspěvek zhlédlo. Drtivá řada osob nereagovala z obavy o svůj život a zdraví. Dále stěžovatel namítá, že rozhodnutí městského soudu vykazuje známky paušalizace (pozn. NSS: stěžovatel má patrně na mysli rozhodnutí žalovaného, neboť tuto obecnou námitku doprovází odkazy na § 2 odst. 1, odst. 4 a § 3 správního řádu). Za paušální považuje rozhodnutí žalovaného proto, že žalovaný vycházel z předchozích rozhodnutí, aniž by se snažil o zjištění skutkového stavu věci ke dni vydání rozhodnutí (tedy vyžádal si aktuální zprávy o stavu lidských práv v Ázerbájdžánu).

[4] V doplnění kasační stížnosti žalovanému vytkl, že nepřeložil důkazy, které stěžovatel předložil, ani se se všemi důkazy nevypořádal, tedy nezjistil objektivní stav lidských práv v Ázerbájdžánu. Žalovaný také přibral ke všem úkonům tlumočnicka z ázerbájdžánského jazyka, ačkoli stěžovatel používal při komunikaci se žalovaným ruštinu, a to z obavy o vlastní bezpečnost (z důvodu uzavřenosti ázerbájdžánské komunity). Také uvedl, že disponuje informací týkající se prezidenta Ázerbájdžánu, přičemž osoby, které touto informací disponují, se na území Ázerbájdžánu nachází pod dohledem státních bezpečnostních složek nebo požívají mezinárodní ochrany.

[5] Žalovaný považuje rozsudek městského soudu za srozumitelný, přezkoumatelný a zákonný.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, *Ostapenko*).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládá námitka, kterou stěžovatel brojí proti závěru městského soudu, že jej nelze považovat ani za protirežimního bloggera. Městský soud tento

pokračování

závěr, vyslovil v bodě 39 rozsudku. Tento bod je shrnujícím bodem, ve kterém městský soud uzavírá své předchozí úvahy týkající se tvrzené protirežimní novinářské a aktivistické činnosti stěžovatele. Pokud městský soud závěrem tohoto bodu doplnil poznámku, že stěžovatel sice na svém profilu na sociálních sítích zveřejnil určité kritické názory na režim v Ázerbájdžánu (a to pouze v období do března 2017), avšak na tyto příspěvky reagovaly pouze jednotky osob, jde o dílčí hodnocení, které je třeba vnímat v kontextu s všemi předchozími úvahami městského soudu. Protiargument stěžovatele, že není podstatné, kolik osob reagovalo, ale kolik osob příspěvek zhlédlo, by proto mohl být relevantní, pokud by městský soud svůj závěr postavil pouze na této myšlence. Tak tomu ale není. Městský soud mimo jiné v bodě 32 rozsudku poměřoval zjištěné informace o zemi původu, které poukazují na několik případů novinářů a aktivistů vystavených v Ázerbájdžánu pronásledování, s tvrzenou a prokázanou činností stěžovatele, kterou ale podle městského soudu nelze vyhodnotit jako skutečnou protirežimní a opoziční činnost. Své závěry městský soud přezkoumatelně, logicky a dostatečně odůvodnil. Nejvyšší správní soud má v řízení o kasační stížnosti zasahovat do hodnocení skutkových otázek, které provedl krajský (městský) soud, pouze tehdy, byl-li závěr ohledně skutkových otázek zatížen hrubou vadou. Muselo by se tedy jednat o skutečně zásadní pochybení krajského soudu. Případná nevýrazná pochybení při výkladu totiž zpravidla nedosahují takové intenzity, aby založila přijatelnost kasační stížnosti (usnesení Ostapenko nebo usnesení NSS z 31. 1. 2018, čj. 1 Azs 379/2017-26, bod 10). V celkových úvahách městského soudu ohledně stěžovatelovy činnosti ovšem Nejvyšší správní soud žádná výrazná pochybení, která by mohla založit přijatelnost kasační stížnosti, neshledal.

[9] Pokud jde o tvrzení, že stěžovatel disponuje informací týkající se prezidenta Ázerbájdžánu, přičemž osoby, které touto informací disponují, se na území Ázerbájdžánu nachází pod dohledem státních bezpečnostních složek nebo požívají mezinárodní ochrany, jde o námitku nepřipustnou. Touto otázkou se krajský soud zabýval v bodech 35 a 36 napadeného rozsudku. Uvedl, že ačkoli daným dokumentem stěžovatel dle svých tvrzení disponuje od roku 2016 a sám tuto skutečnost považuje za zásadní, po celou dobu správního řízení ani v během přechodících soudních řízení existenci a relevanci této skutečnosti nikdy nezmínil. Nic mu v tom přitom nebránilo. Současně městský soud uvedl, že stěžovatel nedoložil, že daný tajný dokument sdílel na Facebooku. Nejsou dány ani žádné indicie, že ázerbájdžánské státní složky věděly o tom, že stěžovatel tímto dokumentem disponuje. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti pouze poukazuje na to, že disponuje danou informací a že osoby v obdobném postavení se na území Ázerbájdžánu nachází pod dohledem státních bezpečnostních složek nebo požívají mezinárodní ochrany, pak vůbec nereaguje na výše shrnuté závěry městského soudu. Kasační stížnost je ale opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne nejen požadavek, aby stěžovatel námitky řádně uplatnil již v řízení před krajským (městským) soudem, ale také požadavek, aby kasační námitky kvalifikovaným způsobem zpochybňovaly právě rozhodnutí krajského (městského) soudu. Stěžovatel tedy v kasační stížnosti musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského (městského) soudu, a z kterých konkrétních důvodů závěry soudu považuje za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS z 24. 4. 2023, čj. 8 Azs 41/2023-38, bod 9 a rozsudek NSS z 31. 3. 2023, čj. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Za této situace, tj. bez bližší kasační argumentace, není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby za stěžovatele domýšlel, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné. Tuto kasační

námítka proto nelze projednat, neboť nesměruje proti rozhodovacím důvodům městského soudu. Je tak nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[10] Ze stejného důvodu jsou nepřipustné námitky obecně poukazující na nedostatečně zjištěný skutkový stav, a to z důvodu, že žalovaný dle stěžovatele vycházel z předchozích rozhodnutí a že se žalovaný nevypořádal se všemi stěžovatelem předloženými důkazy. Oběma otázkami se městský soud zabýval. V bodě 29 rozsudku zhodnotil postup žalovaného, který nechal přeložit některé žalobcem předložené důkazy a vyhodnotil je, a podle městského soudu se k zjištěným skutečnostem dostatečně vyjádřil. Se závěry žalovaného ohledně obsahu jednotlivých listin se městský soud ztotožnil. Městský soud připustil, že některé dokumenty předložené žalobcem žalovaný nepřeložil. Ač to stěžovatel v žalobě výslovně nenamítal, nechal tyto dokumenty městský soud přeložit při jednání, stejně jako ještě i další stěžovatelem předložené listiny, doplnil dokazování, důkazy vyhodnotil a zasadil do kontextu s ostatními podklady. Všechny zjištěné skutečnosti následně vyhodnotil a své závěry důkladně zdůvodnil (body 30, 32 a 33 rozsudku městského soudu). Vyjádřil se také k namítanému opakování závěrů z dříve vydaného a později zrušeného rozhodnutí žalovaného, a to tak, že obsah nově přeložených listin, neměl na hodnocení činnosti stěžovatele jako novináře vliv, a proto jsou závěry žalovaného i v nyní napadeném rozhodnutí obdobné (bod 31 rozsudku městského soudu). Na veškeré tyto závěry městského soudu pak stěžovatel v kasační stížnosti reagoval pouze obecným konstatováním o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ze strany žalovaného z důvodu, že žalovaný nepřeložil důkazy, které stěžovatel předložil, ani se se všemi důkazy nevypořádal. A dále žalovanému vytýkal, že vycházel z předchozích rozhodnutí. Tím však žalovaný vůbec nereagoval na závěry městského soudu. Tyto kasační námitky proto také nelze projednat, neboť nesměrují proti rozhodovacím důvodům městského soudu. Jde tak o nepřipustné námitky podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírají o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[11] Pokud stěžovatel nedostatečně zjištěný skutkový stav odůvodňuje tím, že žalovaný neobstaral aktuální zprávy o stavu lidských práv v Ázerbájdžánu, jde o námitku nepřipustnou, neboť se opírá o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl (viz § 104 odst. 4 s. ř. s.). Totéž platí o námitce, v níž stěžovatel žalovanému vytýká, že přibral ke všem úkonům tlumočnicka z ázerbájdžánského jazyka, ačkoli stěžovatel z obavy o vlastní bezpečnost používal při komunikaci se žalovaným ruštinu. Tuto námitku stěžovatel v žalobě rovněž neuvedl.

III. Závěr a náhrada nákladů řízení

[12] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, a nemá proto právo na náhradu nákladů

pokračování

řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, pročež se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. října 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu